

Thi Tập
PHẦN HẬN BI KÝ THI
(60 bài)

Hoàng Kỳ Cờ Thiêng Tổ Quốc

Ngon cờ Tổ Quốc trải bao năm
Lầm liệt trập trùng chống ngoại xâm
Nhất mảnh nền vàng Dân Tộc Việt
Tam song sọc đỏ Bắc Trung Nam
Chí tâm thành ý Nhân Hòa Ái
Tận lực tri hành Thiện Mỹ Chân
Trưng Nữ truyền kỳ bay phấp phới
Thiên thu rỡ rạng áng tường vân
Nguyễn Minh Thanh

Đặc Khu, Đại Phố...

Đại Phố, Đặc Khu... mọc khắp nơi...
Tàu Man bành trướng chẳng hề ngơi
Nam Quan, Bản Giốc đà tan tác
Vịnh Bắc, Biển Đông cũng rã rời
Xót dạ Tiền Nhân dòng máu đỏ
Đau lòng hậu bối giọt mưa rơi
Tiếc xưa Chiêm quốc ngồi xa mã
Cổ tháp sương khuya khóc giống Hời...!!
Nguyễn Minh Thanh

Trái Lòng

Trái lòng sông núi mượn vần thơ
Đất nước tan hoang bại ván ván cờ
Tiền bối hồn thiêng còn nuôi tiếc
Hậu sinh tâm cảm vẫn vương tơ
Ngậm ngùi bằng hữu lòng nhung nhớ
Đau đáu cố hương dáng phạc phờ
Mù mịt tương lai hình chữ " S "
Trăm năm còn mất có ai ngờ??!!
Nguyễn Minh Thanh

Cái Gọi Là Tự Hào Quá Việt Nam ơi!!

Việt Nam tan nát buổi hoàng hôn
"Tự sướng" Năm Châu cũng hoảng hồn
"Lao Động Cảnh Ngoài" duy bán sức
"Làm Dâu Xứ Ngoài" chỉ buôn tròn
Biển Đông Tàu Cộng đà thu gọn

Ái Bắc Chi Na đã nuốt trọn
Tôn giặc làm Cha câm miệng hến
Dân nghèo đàn áp thế là khôn ??
Nguyễn Minh Thanh

Cái gọi là Hòa Hợp Hòa Giải Dân Tộc

Tượng đá trơ vơ cũng bất bình
Cái là "Hòa Hợp..." hỏi ai tin
Mồm loa xoèn xoẹt kêu Hoà Hợp
Mép giải lu loa gọi kết tình
Cướp đất dân lành muôn kẻ oán
Đặc quyền đảng tịch mọi người khinh
Cộng Hòa Thương Phế luôn trù dập
Hòa Giải mà tâm vẫn thúì rình...!!
Nguyễn Minh Thanh

Cái Gọi Là Hồng Hờn Chuyên

Sông núi thênh thang những lụy phiền
Chỉ vì đồ rục được ưu tiên
Bất tài hoành hợ khoe bề thế
Ác đức hung hăng dụng bạo quyền
Việt Cộng hắc tâm lựa " đảng sắc "
Lân bang minh trí chọn tinh chuyên
Hoá Rồng dân tộc năm châu nể
Nước Việt chừng nào mới tới phiên ??
Nguyễn Minh Thanh

Hiếu Kính

Buồn thay trong cái cõi người ta
Có biết đâu: Tu Phật - Tu Ma
Tu Phật đường đường tâm tịnh sắc
Tu Ma liêng láo mắt tầm hoa
Tại gia Cha Mẹ luôn là Phật
Tự viện Sư Ni lúc lại Ma
Hiếu kính Mẹ Cha là trước nhất
Rồi sau cung dưỡng... quý chùa xa...
Nguyễn Minh Thanh

Lấy Chồng Xa

Xứ chồng chiều xuống... xứ mình xa
Đứng ngóng ngọn cau... đắm lệ nhòa
Mây tím ngậm ngùi... ươm tóc Mẹ
Trời xanh thăm thẳm... ướm mi Cha
Lập loè... đóm chớp thương vườn cải
Khắc khoải... bíp kêu nhớ xóm nhà
Nước mắt rưng rưng tươm khoé mắt
Dần dà tích tụ thiếu thành đa...!!!!
Nguyễn Minh Thanh

Quán Trọ

Quán trọ thời gian sắp đến hồi
Bởi vì chốn tạm phải rời thôi
Bâng khuâng đứng ngắm trời đang lặn
Bịn rịn ngồi nhìn nước mãi trôi
Man mác hoàng hôn ôm khoé mắt
Mặn mà sàu lệ áp bờ môi
Hạc vàng mai mốt về đâu nhỉ
Nghĩ ngợi lung tung cũng chẳng rời
Nguyễn Minh Thanh

Đường Thi Thú Vị

Cảo thơm lừng lừng... biết là bao
Thi bá thi vương hữu hảo giao
Tự cổ thi vương luôn nhả ngọc
Chí kim thi bá vẫn phun châu
Thích tìm " tử vận " vui hòa vận
Thường kiếm " đối nan " chuyển ý câu
Lắc léo thần thơ... thơ thần nghĩ
Khi mà phá được mắt người sao...!!!
Nguyễn Minh Thanh

10- Chân Giả Khó Phân

Sách sử roi truyền truyện cổ nhân
Xưa nay ai cũng thích tìm chân
Mới hay tà chánh là nan định
Muốn biết gian hiền thật khó phân
Ngoại mạo ôn hòa ra mỹ mãn
Trung tâm đục lặc lăm si sân
Qui tâm hạo khí yêu sinh chúng
Tồn tại nhân gian chính hợp quần...
Nguyễn Minh Thanh

Quốc Thù Sân Hận

Sử liệu roi truyền truyện cổ nhân
Quý điều thiện mỹ quý tâm chân
Khinh thường mại bản vì tư lợi
Ngưỡng phục hy sinh vị quốc ân
Trưng Nữ Hát Giang liều... bạc phận
Trinh Nương Tùng Núi hủy... kim thân
Mới hay thù nước cần nuôi hận
Giặc Bắc đời đời... khắc chữ " Sân "
Nguyễn Minh Thanh

Thiện Nhân

Nhân loại nghiêng mình trước thiện nhân

Thương người khổ khó chẳng riêng phân
Dang tay cứu khổ không cầu lợi
Hiến của giúp nghèo chẳng đợi ân
Khiêm ái hài lòng khi đắc thế
Bình tâm cam dạ lúc gian truân
Vấn hay tha thiết tâm từ ái
Thế giới cần thay chuyện tế bần
Nguyễn Minh Thanh

Tự Nhìn

Tam nghiệp luôn luôn nhớ tự nhìn
Chỉ vì bản ngã quá vô minh
Mê si đắm đuối... nhiều phi lý
Sân hận phai phôi... lắm thịnh tình
Hữu thủy vô chung điều tệ bạc
Phụ bần tham phú chuyện lờn khinh
Cho hay Chân Thiện vườn hoa Đẹp
Bất luận là ai... phải kiểm mình...!!
Nguyễn Minh Thanh

* Tam nghiệp: Tham Lam, Sân Hận, Mê Si

Nghiệp Quả

Họa tai nghiệp quả chẳng do thiên
Chính tại tự thân tạo ác duyên
Đắc thế đương quyền hay ức hiếp
Thất thời mất chức lắm ưu phiền
Bởi chường mê muội điều ô trược
Nên mới hững hờ cõi tịnh yên
Nghiệp quả bóng hình theo mãi miết
Giữ tâm thánh thiện bớt tâm tiền
Nguyễn Minh Thanh

Có câu: “Lương ngôn nhất cú tam đông noãn,
Ác ngữ thương nhân lục nguyệt hàn”,

May - Rủi

Biết đâu là rủi biết đâu may
Đoán trước làm sao được rủi may
Mới thấy sơ qua ngỡ sự rủi
Sau trông kỹ lại rõ điều may
Sự may đôi lúc xen điều rủi
Điều rủi nhiều khi lẫn sự may
May rủi, rủi may xoay cuộc sống
Biết đâu là rủi, biết đâu may...!!
Nguyễn Minh Thanh

Dại - Khôn

Bố Mẹ sinh ra chẳng chút khôn
Dần dà tích lũy học thêm khôn

Lắm người vận khứ khôn... thành đại
Nhiều kẻ thời lai đại... hóa khôn
Vật đổi sao dời... khôn bỗng đại
Bèo trôi nước chảy... đại ra khôn
Sau cơn lũ lụt bên bồi lở
Nước vẫn ngàn trong thế mới khôn

Nguyễn Minh Thanh

Bất Tri Tâm

Biển sâu thế mấy vẫn thăm dò
Tâm địa con người thật khó đo
Nhẹ dạ dễ tin hư hại lớn
Nặng tình vội chịu bẽ bàng to
Ngoài môi thơn thớt hầu phô diễn
Hậu ý tính toán có giở trò
Con cáo rình mồi đôi mắt biếc
Lòng người nham hiểm dễ chi mò...??

Nguyễn Minh Thanh

Thông Đồng

Tử nạn kinh hồn xe lớn tông
Thế nhưng lũ nó có thông đồng
Nữ Sinh đã chết nồng men rượu
Thiếu Tá bình thường độ nước trong
Kẻ đưng nạn nhân phe phía tính
Cha thương ái nữ ngậm ngùi mong...!!
Bảo rằng xét nghiệm là... phi lý...
Hiệu Trưởng: trò tốt bia rượu không...!!

Nguyễn Minh Thanh

*** V/v Cháu Hồ Hoàng Anh có nồng độ cồn “lên đến 0,79 mg/100ml”
xét nghiệm sau khi bị xe 7 chỗ ngồi tông chết!!

Thành Tâm Sám Hối

Nhân thế mấy ai chẳng lỗi lầm
Nhưng mà quý nhứt chỗ thành tâm
Dầu rằng việc quấy đang bày biện
Hoặc giả chuyện sai chỉ ngấm ngầm
Cũng phải qui chân điều thiết yếu
Cần nên hoàn thiện dụng phương châm
Những người lầm lỗi mà tu tỉnh
Như bản tình ca... lúc bỗng trầm

Nguyễn Minh Thanh

20- Nhớ Sài Gòn

Sài Gòn mây trắng mãi còn vương
Nhớ thuở thơ sinh ngập luyến thương
Nhớ lá me xanh giăng cửa lớp
Nhớ hoa phượng đỏ rợp sân trường

Nhớ chiều nước sững mưa tầm tã
Nhớ tối đèn cạm điện thất thường
Nhớ quá hồi ơ sao nhớ quá
Nhớ em mắt biếc ngụ chung đường
Nguyễn Minh Thanh

Sự Đời

Quan sát sự đời... gợi trí ta
Chớ tin chiếc áo... phải nhìn ra
Sư Tăng nhận nhíp trong am thất
Quân tử hiếm hoi chỗ quỷ ma
Tự viện dưỡng dung nhiều bất chánh
Thiền môn chứa chấp lắm gian tà
Ngắm nhìn thế sự mây đầu núi
An lạc thân tâm tưởng ái hoà
Nguyễn Minh Thanh

Tâm Sự Người Vong Quốc

Núi xinh sông gấm đẹp nên thơ
Bởi tại ai sai một ván cờ...!!
Bắc Cộng ngông nghênh ngời chảnh chọe
Nam Quân ngàn ngại đứng nghi ngờ
Nhục nhân thuở ấy tâm còn lảng
Dầu dãi giờ đây chí chẳng mờ
Khốn nỗi mây chiều ươm trắng tóc
Dưới trăng mai kiếm vẫn hồng mơ...!!
Nguyễn Minh Thanh

Bà CỤ Bán Rau

Cụ Bà Bán Rau kể bên đường
Tuổi đã quá già mặc nắng sương
Mong đợi người qua nhìn mắt xót
Trông chờ kẻ lại nhủ lòng thương
Mơ đầy đủ mở tiền cân gạo
Vớ sửa sang căn lều cạnh mương
Khổ quá nhà tranh xơ vách lá
Đêm về lạnh lẽo... với rau tương!!
Nguyễn Minh Thanh

Bây Giờ Em Ở Đâu ??

Vượt biên trác trở nhớ ngày nào
Em hồi Em giờ biết ở đâu... ?!
Tắm cá giặt dòng xa vạ dậm
Bóng chim bạt gió khuất ngàn dâu
Gan bào cha mẹ hằng mong ngóng
Ruột thắt anh em vẫn nguyện cầu
Hy vọng có ngày vui gặp lại
Hay là ôm mãi... khối ưu sầu... !!

Nguyễn Minh Thanh

Cố Quốc Ngùi Thu

Tử Qui khắc khoải... suốt thâu đêm
Dầm lá vàng rơi... nhẹ trước thềm
Trăng chiếu hững hờ thao thức mãi
Sao rơi lác lõng ngậm ngùi thêm
Hắt hiu gió tạt hơi thu lạnh
Nhè nhẹ sương bay giọt lệ mềm
Sông núi hơi ơ giờ hấp hối...!!
Tàu Man tàn thực... để gì êm...!!

Nguyễn Minh Thanh

Phù Vân

Tự cổ chí kim lắm tiểu nhân
Gạt người chơn chất biết bao lần
Mục tiêu thuyết phục hồng thu lợi
Cứu cánh biện minh để đoạt phần
Họ chẳng liệu lo điều bố đức
Chúng không toan tính chuyện thi ân
Chăm chăm góp nhặt cho ấm áp
Một cuộc đời... hoá bạch vân

Nguyễn Minh Thanh

Thiện Niệm

Suy nghĩ gần rồi lại nghĩ xa
Tuổi đời chông chất kéo nhau qua
Công danh cánh gió nay vờ vợi
Sư nghiệp tầng mây đã nhạt nhoà
Sức lực hư hao không miễn thứ
Trí tâm vợ vẫn chẳng buông tha
Thôi thì thiện niệm lòng thông thả
Hạnh phúc nhân hoà ắt có ta

Nguyễn Minh Thanh

Tâm Từ

Tự cổ rọi truyền chí đến nay
Luật trời vay trả, trả rồi vay
Người làm hung dữ thường mang họa
Kẻ ở hiền lành ắt gặp may
Tích đức hồng ân thêm rạng tỏ
Tu nhen âm phúc được cao dày
Tâm từ bố thí thông thiên thượng
Chẳng phải rao truyền thế mới hay

Nguyễn Minh Thanh

Tải Đạo

"Tải đạo văn dĩ "tự dạy ta

Cổ nhân đã dạy thế kia mà
Trung ngôn rõ biết điều chân thiện
Nghịch nhi riêng phân chữ chánh tà
Ý ngọc giúp người ươm sắc biếc
Lời châu phù thế toả mùi hoa
Nhân sinh đang lắm điều đau khổ
Chớ có điêu ngoa giống mãng xà
Nguyễn Minh Thanh

30-Bất Tri Vong Quốc Hận

(Tưởng Niệm: Hoàng Sa - 19 Jan 2022)

Nước mất rừng nghiêng khóc lá bay
Cổ kim thương nữ chẳng quan hoài
Hở hang trang phục gai đôi mắt
Lời lá tình ca nhảm lỗ tai
Xang xể đù đưa đi loạng choạng
Xập xình đứ đờn bước loay hoay
Hoàng Trường Ải Bắc mù tăm cá
Ca sĩ hững hờ... mây trắng bay...!!
Nguyễn Minh Thanh

An Vi

Cổ lòng thông thoáng đạt An Vi
Chẳng "nhứt" mà chi cũng chẳng "nhì"
Tri: - tự tại lòng không thúc dục
Hành: - thanh thản dạ chớ phân bì
Nhiếp tâm thường ngoạn trong công việc
Giữ ý an nhiên trước mọi khi
Thành bại hơn thua làn sóng biển
Hài âu cánh hải... mãi vui khi...
Nguyễn Minh Thanh

Thói Đời Dối Gian

Gian dối xưa nay ấy thói đời
Mặc cho nhân thế, { hậu thế } mãi chê cười
Háo danh bợ dít... hay vô kể
Tham lợi lòn tròn... khéo tuyệt vời
Nhận giặc làm cha... còn múa mép
Sợ thù hơn mẹ... vẫn khua môi
Tôn thờ Tàu tặc... quên nhân cách
Sử sách còn ghi, { đang ghi } lại lắm người...!!
Nguyễn Minh Thanh

Tuổi Thu

Thu đến rồi đây đã rõ mười
Tuổi đời vàng úa hơi người ơi

Thiên di chạnh nhớ... mây đầu núi
Viễn khách ngùi trông... sóng cuối trời
Bướm lá sắc kim do dự rụng
Mưa phùn màu tóc nhân nha rơi
Ngày nao... ngắm lại vườn Thu cũ ?!
Nguyện ước than ôi... bách giữa vời...!!

Nguyễn Minh Thanh

Cái Gọi Là " Tự Hào "

Hèn giặc Ác dân đã rõ mườì
" Tự hào " hồ lắm hỡi người ơi
Sợ Tàu Man để tràn lan biển
Hiếp chúng dân kêu khóc giậy trời
" Tàu Lạ " im mồm... câm giống hến
Dân Oan đập mặt... chửi như rươi
Sử xanh lập quốc chưa từng có
Khoáng hậu vô tiền thật khác vời...!!

Nguyễn Minh Thanh

Hoa Thơm Ngược Gió

Vòng đời đâu có mãi an toàn
Sự thế, nhân quần: - chuyện hợp tan
Triều đại cung đình thành phế tích
Quân vương lăng miếu chuyển hoang tàn
Ung dung tự tại lòng tri túc
Thanh thản thư nhàn dạ lạc quan
Sự sống Tình Thương là tất cả
Hoa thơm ngược gió chờ thời gian

Nguyễn Minh Thanh

Lê Lai - Kỳ Tín

Sử Việt tiền nhân bậc đại hùng
Lông hồng xem nhẹ nặng lòng trung
Lê Lai cứu chúa tình thâm cảm
Kỳ Tín thay vua thế chẳng dừng
Kỳ Tín ngồi chờ lời chỉ định
Lê Lai phất dậy nguyện tiên xung
Ao nhà biển cả đều cần có
Biển cả bao la đẹp trập trùng...!!

Nguyễn Minh Thanh

* Lê Lai (? - 1418) người Thanh Hóa, cha là Lê Kiều. Ông lo hậu cần cho Bình Định Vương rất chu đáo. Hội thề Lũng Nhai năm 1416 đã có Lê Lai.

* Kỳ Tín (? - 204 TCN): Lưu Bang bị Hạng Võ vây ngặt ở thành Huỳnh Dương, thế khó thoát. Nhờ Kỳ Tín đóng giả làm Lưu Bang, và Lưu Bang thoát nạn. (Truyện Tàu, Hán - Sở tranh hùng)

Kinh Kha - Phạm Hồng Thái

Người đời thường nhắc chuyện Kinh Kha
Dịch Thủy sang sông tuổi chữa già
Khổ nỗi liều thân do nặng nợ

Nên chi chung mạng chịu phôi pha
Kính Kha thích khách vì ân nghĩa
Hồng Thái hy sinh vị Quốc Gia
Ngẫm nghĩ chuyện xưa càng kính ngưỡng
Phạm Hồng chí cả biển bao la...!!

Nguyễn Minh Thanh

Đại Họa Không Xa

Xâm lăng là cái bệnh trầm kha
Tàu Khựa xưa nay cứ thế mà
Mấy bận tác tan binh giáp nát
Bao lần tơ tả máu xương pha
Vấn tằm thực chốn biên cương cũ
Đang lẩn chiếm miền hải đảo xa
Đông hải, Nam Quan... đã đổi chủ
Thảm thay dân Việt mãi lơ là...!!

Nguyễn Minh Thanh

40- Tà Dâm Giới Cấm

Ngũ giới* tà dâm tội chẳng tha
Phật gia đã cấm ngặt kia mà
Người đời khinh thị điều gian ác
Kẻ thế biệt phân chuyện chính tà
Háo sắc đôi khi thành bại sản
Gian dâm có lúc bị tàn gia
Gương xưa còn đó bao tòi tệ
Sắc dục tránh xa phúc mọi nhà

Nguyễn Minh Thanh

*Ngũ Giới: Sát sanh, Đạo tặc, Tà dâm, Vọng ngữ, Ẩm tửu.

*Vạn ác dâm vi thủ - Bách thiện hiếu vi tiên”

Quốc Thán...!!

Cánh nhọn chân mây vẫn dôi theo
Núi sông tan nát lộn tùng phèo
Lớp trường thiếu thốn... tiền quay quắt*
Ăn nhậu thênh thang... chí nát nhèo
Thiếu nữ se sua lo sửa sắc
Nam nhi nhút nhát sợ tuông đèo
Đặc khu Tàu Cộng: Nam, Trung, Bắc
Sông Núi gầy gò... tốp lại teo...!!

Nguyễn Minh Thanh

*Lệ phí học đường rất nặng

Tai Họa Việt Cộng

Núi Sông một thuở rực Cờ Vàng
Việt Cộng xâm lăng ngập tóc tang
Đau khổ mệnh mang tràn đất nước

Chia ly tơi tả khắp thôn làng
Nghèo nàn lắm kẻ không cơm áo
Bịnh hoạn bao người chẳng thuốc thang
Việt Cộng dã man hơn Phát xít
Chứng minh lịch sử rõ ràng ràng...!!

Nguyễn Minh Thanh

Giàu Cho sạch, Rách Cho Thơm

Cõi trần tạm trú đợi hồi đi
Vun xới hoa thơm..., chớ thứ gì
Sạch sẽ thân tâm khi phú quý
Trắng trong hành động lúc hàn vi
Lợi dân muôn thuở lưu phương nhớ
Hại nước vạn niên để xú ghi
Mại quốc cầu vinh phường bội phản
Gióng nòi nguyên rửa mãi... sân si...!!

Nguyễn Minh Thanh

Chiều Về Chạnh Nhớ Khói Quê

Ác tà bóng ngã... áp lưng rồi
Việt điệu ngậm ngùi cố quốc ôi
Niên thiếu bon chen: - lân rước lễ
Thành nhân bươn chải: - én tìm mồi
Xứ người cố gắng cho bằng được
Đất khách ganh đua phải rán trời
Ngoảnh lại khói quê mờ... mịt mịt
Bờ Tây ngọn nắng vén... chân đời

Nguyễn Minh Thanh

Georgia Vào Thu

Màu Thu tím tắp tận chân trời
Từng biếc chen hồng điểm khắp nơi
Đỏ thắm sơn phong nghiêng rũ rượi
Vàng mơ ngân hạnh bông là lối
Loe hoe nắng lụa lung linh chiếu
Lả tả lá rừng buồn bã rơi
Sương trắng đời xanh mơ khói rạ
Hồn Thu sông Cửu sóng... vời... vời...!!

Nguyễn Minh Thanh

Georgia Mùa Thu Chín

Georgia thu đã chín kia rồi
Cảnh trí huy hoàng trải khắp nơi
Ngân hạnh lá vàng rơi mịt mịt
Sơn phong cành đỏ tỏa ngời ngời
Sương lam đã dượt ôm sườn núi
Mây trắng hắt hiu đọng góc trời
Cô nhận chiều nghiêng xuyên ngọn nắng

Chở theo nỗi nhớ: - biển xa khơi...!!

Nguyễn Minh Thanh

Thu Vàng

Trời xanh lành lạnh gió heo may
Vàng tỏa muôn phương bướm lá bay
Trong vắt dòng sông soi bóng trúc
Trắng tinh đỉnh núi chở cồn mây
Lung linh hoa nắng ươm sân cỏ
Man mác hơi sương ướp cụm lái
Cảnh vật thanh bình tranh tuyệt đẹp
Lú lo hồng điều đậu cành cây

Nguyễn Minh Thanh

Ngậm Ngùi

Thế hệ chúng ta sắp hết rồi
Ngoảnh nhìn sông núi dạ khôn nguôi
Nam Quan mây trắng xa biên giới
Đông Hải biển xanh lạ giống nòi
Giặc Bắc tung hoành đang thắng thế
Dân Nam khiếp đảm lúc suy thời
Ngụy quyền Việt Cộng nghiêng theo gió
Tổ Quốc tiền đồ một mai... thôi!!

Nguyễn Minh Thanh

Bên Hồ Chiều Thu

Quán vắng lơ thơ cúc nảy chồi
Hồ Thu lộng bóng lá vàng rơi
Tùng xanh đơn độc in bờ nước
Mây trắng hắt hiu đậu đỉnh đồi
Chuối lá chở thương bay lá tả
Tàng cây ủ nhớ đứng chơi vơi
Thiên di vọng tưởng khu rừng cũ
Ráng đỏ buồn giăng nặng góc trời...!!

Nguyễn Minh Thanh

50- Tàu Man Tàn Thực

Hoàng, Trường: Tàu Cộng cướp xong rồi
Biết đến bao giờ cố quốc hồi ???
Dân Việt đờn đau trào uất hận
Tàu Man hỉ hạ chuốc giao bôi
Nam Quan sương trắng đầm đìa khóc...!!
Bản Giốc nước xanh buồn bã trôi...!!
Điệp điệp lá Vàng bay... khắp chốn
Màu xanh rừng cũ chẳng phai phai...!!

Nguyễn Minh Thanh

Lạc Hồng Muôn Thu

Lạc Hồng nòi giống vốn thông minh
Bảo quốc an dân nặng nghĩa tình
Giặc Bắc kinh tâm gươm Nguyễn Huệ
Tàu Man táng đờm trống Mê Linh
Vắt giò lên cổ đâm đầu chạy
Bỏ giáp bên đường lấm lét nhìn
Nữ kiệt nam hùng như sóng biển
Muôn thu Việt tộc mãi tồn sinh...

Nguyễn Minh Thanh

Nhớ Mẹ

Lả tả lá vàng gió khẽ lay
Rừng thu rũ rượi bóng nghiêng dài
Nhớ nhung sương đọng bờ môi đắng
Tiếc tủi bụi mờ khoe mắt cay
Chia biệt xót xa hồi dĩ vãng
Xum vầy mong mỏi thuở sinh lai
Thời gian sông chảy bao lâu nữa
Mẫu tử tình thâm mãi chẳng phai

Nguyễn Minh Thanh

Xuân Lộc Khốc Thi

Quán biển chiều nghiêng... giũ bụi đường
Thu vàng bóng nước tóc soi gương
Phong sương ướp chín màu luân lạc
Viễn khách chạnh lòng... khói cố hương

Bếp lửa riu riu má ửng hồng
Nhớ thời chiến mã giữ non sông
Bao la hoa sóng... xa vời vợi
Cánh nhạn lạc bầy... mờ mắt trông...!!

Giếng nước ngọt ngào... bên góc sân
Mai vàng trang điểm... tóc giai nhân
Cụm Lài trái lá pha màu nắng
Ngát toả hương hoa... đoá trắng ngần

Lả ngọn Sầu Riêng mùa trái chín
Vườn em chim hót gió thơm bay
Dáng tiên huyền ảo... chân mây tím
Bảo Chánh, Gia Ray... ước có ngày ?!

Xuân Lộc ghen ngào... ngâm Khốc Thi
Cao su mù chảy... tiễn người đi
Tim bầm máu rỉ... thâm thiên lý
Cố Quốc bồi hồi... chuyển biệt ly...!!

Anh hùng, thành bại luận anh hùng

Nước loạn kẻ vai luyện kiếm cung
Chí nguyện tài bồi an Tổ Quốc
Theo làn mưa bạc... giọt rưng rưng... !!
Nguyễn Minh Thanh

Hoạ Diệt Vong

Lã chã rừng Thu khóc Núi Sông
Đau lòng Tiền Bối dạn dày công
Anh hào lớp lớp hao xương trắng
Nữ kiệt hàng hàng hiến máu hồng
Độc Lập quần quanh con cá chậu
Tự Do khuôn khổ cánh chim lồng
Than ôi Sông Núi đang bờ vực
Tai ách bên lưng hoạ diệt vong
Nguyễn Minh Thanh

55- Huyết Lệ Sử Thi 30 - 4 – 1975 Trốn Chạy Việt Cộng

Ùn... ùn... dân Việt trốn nhân tai
Vượt biển vượt sông vượt núi dài
Tránh lũ cùng hung loài Việt Cộng
Thoát bầy cực ác bọn Tàu sai
Biển Đông xác ngập... bồng bênh nổi
Rừng núi thây phơi... rải rác bày
Bắc thuộc, Tây nô thua V. Cộng ác
Ngụy ngôn quỷ đồ cướp ban ngày
Nguyễn Minh Thanh

Trưng Nữ Vương

Tiếng trống trầm hùng buổi xuất chinh...
Trưng nương dũng dạc giữa muôn binh
Trước nguyên giết giặc tròn ân nước
Sau quyết diệt thù vẹn chữ tình
Tô Định khiếp kinh ôm nhục nhã
Trưng nương rạng rỡ ướp quang vinh
Ba năm tức vị Vương Trưng nữ
Một thuở non sông hưởng thái bình
Nguyễn Minh Thanh cần tác

TRIỆU TRINH NƯƠNG

Giặc Ngô xâm lược ác trùng trùng
Việt nữ Trinh Nương hội kiếm cung
Mắt biếc điều quân xung trận mạc
Môi hồng khiển tướng động binh nhung
Xuất sư đuổi giặc vùng sông Mã
Tuấn quốc quăng gươm tại núi Tùng
Mạt lộ anh thư cam tuấn tiết
Thiên thu minh nguyệt chiếu soi chung...!!
NGUYỄN MINH THANH Kinh bút

Vua Ngô Quyền

Song toàn văn võ tấc lòng trung
Tế thể an bang thuở bão bùng
Vạn cổ phương danh trang tuấn kiệt
Thiên thu huân nghiệp đấng anh hùng
Tiểu trừ nội tặc không khoan nhượng
Tận diệt ngoại thù chẳng thứ dung
Chấm dứt gần ngàn năm Bắc thuộc
Ngô Vương Quyền lẫm liệt nguyên nhung

Nguyễn Minh Thanh

ĐỀN THỜ VUA QUANG - TRUNG

Non xanh nước biếc thiết tha lòng
Phong cảnh Bình - Khê chiều cuối Đông
Vương tượng trầm ngâm nhìn sự thế
Đền thiêng u uất ngắt dòng sông
Cờ đào dấy nghĩa chiêu binh mã
Kiếm bạc diệt thù lập chiến công
Thương tiếc Quang - Trung trang tuấn kiệt
Sông Côn , núi Bút cũng se lòng!!

NGUYỄN - MINH - THANH

60- Tướng Quân Bất Bại Quang Trung Hoàng Đế

Cờ Đào áo vải dấy binh nhung
Đại thắng huân công diễn trập trùng
Lẫm liệt phá tan quân Mãn tặc
Hào hùng trừ diệt lũ Xiêm hung
Phá Luân Pháp quốc không bì kị
Hàn Tín Hán quan chẳng sánh cùng
Thế giới vẻ vang dân tộc Việt
Năm Châu ngưỡng mộ Đức Quang Trung

Nguyễn Minh Thanh

(Nhớ Tết Kỷ Dậu Đống Đa 1789)

Kính mời đọc thêm những sáng tác khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/NguyenMinhThanh.html>

www.vietnamvanhien.net

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN ONLINE VỚI HƠN 10700 TÁC PHẨM